

Afscheid Nine Kooiman (SP)

Toespraak door de Voorzitter van de Tweede Kamer, Khadija Arib

D.d. 29 maart 2018

Geachte mevrouw Kooiman, beste Nine,

Of eigenlijk moet ik zeggen: lieve Nine.

Want wie je ook over jou spreekt, dat is een woord dat vaak valt: lief.

Je staat bekend als één van de aardigste Kamerleden.

Collegiaal, goedlachs en prettig in de omgang.

Maar vergis je niet: jij liet niet over je heenlopen.

In debatten was je scherp.

Je had een duidelijk doel voor ogen, en je ging eropaf.

Je was vasthoudend, ging door tot je dat doel bereikte.

Zowel bij VWS als V&J was je zeer betrokken bij de uitvoering.

In ieder debat probeerde je de geluiden van de werkvloer in te brengen.

Het ging je niet alleen om abstracte wetten en regels voor politie, gevangenispersoneel of jeugdzorg, maar vooral om de vraag hoe die wetten in de praktijk uitwerken.

Het meest tekenend is misschien wel dat je je een dag en een nacht hebt laten opsluiten in de vrouwengevangenis Nieuwersluis.

Je hebt van dichtbij ervaren hoe het is als niets meer privé is, als je geen grip hebt op de situatie om je heen.

“Een ongemakkelijk maar vooral heel kwetsbaar gevoel”, zei je daar zelf over.

Je zocht altijd naar samenwerking.

Zo loodste je in 2014 samen met Gert-Jan Segers (CU) en Marith Volp (PvdA) een initiatiefwetsvoorstel over de strafbaarstelling van misbruik van prostituées (die slachtoffer van mensenhandel zijn) door de Kamer.

En onlangs nog, in november vorig jaar, stelde je met Sharon Dijksma (PvdA) en Corinne Ellemeet (GL) de initiatiefnota ‘Big Farma: niet gezond!’ op, om de macht van de farmaceutische industrie te doorbreken.

Iedereen kon altijd een beroep op jou doen.

Naast die inhoudelijke samenwerking was er ook de collegiale gezelligheid.

Niet alleen in de Kamer, maar vooral ook tijdens de werkbezoeken.

In Engeland bezocht je het Britse parlement en verschillende gevangenissen, en belandde je 's avonds met Ard van der Steur in een herensociëteit op de Pall Mall in Londen.

Ard van der Steur kan ik me daar prima voorstellen... jij iets minder.

Het bezoek aan Marokko – dat in het teken stond van terrorismebestrijding – verliep wat rommelig door kwijtgeraakte koffers op het vliegveld van Casablanca, en een bijna gemiste terugvlucht omdat een paar leden nog aan het onderhandelen waren over de prijs van een tajine.

Je vertrek valt je zwaar, zeg je in je brief.

Mij ook, moet ik zeggen.

Ik had niet gedacht dat we een jaar na de verkiezingen alweer afscheid van je te moeten nemen.

Er bestaat niet zoiets als 'het goede moment' om het Kamerlidmaatschap achter je te laten.

De behandeling van je initiatiefwetsvoorstel (over de strafbaarstelling van misbruik van prostituées) in de Eerste Kamer maak je niet meer mee, en Sharon Dijksma en Corinne Ellemeet moeten jullie initiatiefnota zonder jou behandelen.

Ook de evaluatie van de Jeugdwet, waar je vast je tanden in had gezet, laat je over aan jouw opvolgers.

Maar ik ben ervan overtuigd dat je alles op de voet zult blijven volgen.

Nine,

Vandaag maak je een duidelijke keuze.

Het Kamerlidmaatschap is hectisch en stopt nooit.

Je telefoon staat altijd aan, je moet altijd beschikbaar zijn.

Tel daarbij op dat jij op je best bent als je – zoals je in je brief schijft – de straat op mag, de buurt in kan.

In een interview in SP-Partijblad Tribune zei je ooit: "Ik ben niet zo'n muts die alleen maar in Den Haag rondloopt."

Die arbeidsethos laat zich niet combineren met jouw andere grote passie: de zorg voor je zoontje Moos.

Met jou nemen we afscheid van een zeer betrokken, kleurrijk en vooral lief Kamerlid.

Namens de Kamer wil ik je bedanken voor je inzet in de afgelopen acht jaar.

En we wensen je alle goeds toe.

Met je gezin, en met wat er verder ook op je pad zal komen.